

CYBER BULYING BEHAVIOR IN 4th - 6th GRADE STUDENT OF A BANGKOK MUNICIPAL SCHOOL: A QUALITATIVE STUDY.

CHATCHADAPORN PROMNORK 5638591 GRPC/M

M.Sc. (CHILD ADOLESCENT AND FAMILY PSYCHOLOGY)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: CHANVIT PRONNOPPADOL, M.D.,
WIMONTIP MUSIKAPHAN, Ph.D., SUPORN APINUNTAVECH, M.D.

ABSTRACT

This research aimed to study the behavior pattern and coping strategies of students affected by cyberbullying in an upper elementary school. The study was both a quantitative and qualitative research using a questionnaire to survey the internet usage among 200 students of grade 4-6 of a Bangkok municipal school, to find the students' experiences on cyberbullying. The qualitative methodology was used in interviews. Only students who had experienced cyberbullying were divided into four categories: the perpetrators, the victims, the supporters, and the observers.

The study found five children who experienced cyberbullying and proceeded to the in-depth interviews with all of them as victims. The forms of bullying they encountered were: 1. after forgetting to logout from Facebook, they were subrogated to do various things such as posting sex and pornography, condemning others, abusing friends and relatives and 2. posting nude photos on the victim's Facebook wall. The perpetrators usually were older students and even relatives with dissension. The study also revealed that 1) when faced with problems, children tended to cope with the problem by using the simplest temporal resolutions, were not the best, 2) good relationships between family members and personal school help solve the problem effectively, 3) some victims wanted to revenge, but they chose not to because the situation at that time was not appropriate. 4) The victims mentioned that the cyberbullying experiences did not affect their studying at school

KEY WORDS: CYBERBULLYING / CHILD AND ADOLESCENT PSYCHOLOGY /
SCHOOL MENTAL HEALTH

97 pages

พฤติกรรมกรรรมการข่มเหงรังแกกันบน โลก ไซเบอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร; การศึกษาเชิงคุณภาพ

CYBERBULLYING BEHAVIOR IN 4th - 6th GRADE STUDENT OF A BANGKOK MUNICIPAL SCHOOL: A QUALITATIVE STUDY.

ชัชฎาภรณ์ พรมนอก 5638591 GRPC/M

วท.ม. (จิตวิทยาเด็ก วัยรุ่น และครอบครัว)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : ชาญุวิทย์ พรนภดล, M.D., วิมลทิพย์ มุสิกพันธ์, Ph.D.,
สุพร อภินันทเวช, M.D.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมและรูปแบบการข่มเหงรังแกกันบนโลกไซเบอร์ ในนักเรียนระดับประถมศึกษา รวมถึงรูปแบบการจัดการกับสถานการณ์ข่มเหงรังแกที่เกิดขึ้น การศึกษานี้ได้ออกแบบให้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถาม สํารวจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน สํารวจการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตของเด็ก และค้นหาผู้ที่เข้าข่ายมีประสบการณ์การข่มเหงรังแกกันบนโลกไซเบอร์ จากนั้นจึงใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพทำการสัมภาษณ์แบบกลุ่ม แล้วจึงนำเข้าสู่การสัมภาษณ์เชิงลึกเฉพาะนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์การข่มเหงรังแกกันบนโลกไซเบอร์ โดยแบ่งเป็นกลุ่มผู้ข่มเหงรังแก ผู้ถูกข่มเหงรังแก ผู้สนับสนุน และผู้พบเห็น

ผลการศึกษาพบว่าม็เด็กที่มีประสบการณ์การข่มเหงรังแกกันบนโลกไซเบอร์มีจำนวน 5 ราย ทั้งหมดเป็นผู้ถูกข่มเหงรังแก รูปแบบที่พบได้แก่ 1. การลึมออกจากระบบ แล้วถูกสวมรอยทำสิ่งต่างๆ เช่น โปสเกี่ยวกับเรื่องเพศและเรื่องลามก ขวนทะเลาะวิวาท คําทอเพื่อนและญาติพี่น้อง และ 2. การโพสข้อมูลรูปภาพเปลือยของเจ้าของเฟซบุ๊ก ผู้ที่ถูกสงสัยว่าเป็นผู้ข่มเหงรังแก มักเป็นรุ่นพี่ นักเรียนชั้นมัธยม หรือประถมปลาย ทั้งที่อยู่ในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียน รวมทั้งญาติพี่น้องที่มีปัญหาไม่ลงรอยกัน การศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า 1) เมื่อเผชิญกับปัญหาเด็กมักจะเลือกใช้วิธีแก้ปัญหาแบบที่จับทันที ณ ขณะนั้น 2) สัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในบ้าน และในโรงเรียน มีผลต่อการจัดการปัญหา 3) จากประสบการณ์ที่เป็นผู้ถูกรกระทำ มีในบางมุมมองที่ผู้ถูกรกระทำยอมรับว่ายังผูกใจเจ็บ แต่ที่ไม่ตอบโต้กลับในปัจจุบันเพราะสถานการณ์ยังไม่เอื้ออำนวย 4) ผู้ถูกข่มเหงรังแกให้ข้อมูลว่าไม่มีผลกระทบต่อผลการเรียน